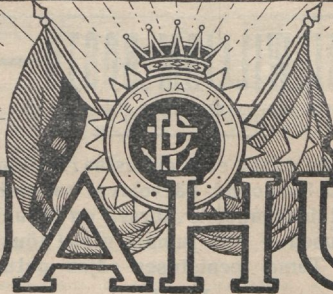

AR EESTI RAHVUS-RAAMATUKOGU

SPV
vank
statukogu

SP-2443

DAASTEARMEE AMETLIK HÄALEKANDJA EESTIS

SÕJAJAHUÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

GORDON SIMPSON, TERRIT.-KOMANDÖR

Nr. 24

JUULI 1931

3. AASTAKÄIK

Ja sedamaid sundis Jeesus oma jüngerid laevale minema, ja tema eel teisele poole minema, seni kui tema rahva pidi ära laskma.

Ja kui tema rahva sai ära lasknud, läks ta üles ühele mäele isepäinis paluma; ja kui õhtu saabus, oli tema üksi säälsamas.

Aga laev oli juba järve keskpaigas ja oli õieti hädas lainete pärast, sest tuul oli vastu.

Aga neljandal öövahikorrall läks Jeesus nende juure ja kõndis järvel.

Ja kui jüngerid nägid teda kõndivat järvel, ehmatasid nad ja ütlesid: See on tont; ja kisesid hirmu pärast.

Aga sedamaid rääkis Jeesus nendega: Olge julged, Mina olen see, ärge kartke mitte.

Aga Peetrus vastas te-

male ja ütles: Issand, kui Sina oled see, siis käsi mind enese juure tulla vee pääle.

Aga tema ütles: Tule. Ja Peetrus tuli ära laevalt ja kõndis vee pääl, et tema Jeesuse juure pidi tulema.

Aga kui tema nägi tuule olevat kange, siis kartis tema ja hakkas vajuma, kisesid ja ütles: Issand! aita mind.

Aga Jeesus sirutas varsti oma käe välja, hakkas temast kinni ja ütles tema vastu: Oh sina nõdrausuline, mispärast oled sina kahevahel?

Ja nemad läksid laevale ja tuul vaikis.

Aga kes laeval olid, tulid ja kummardasid teda ja ütlesid: Tõesti, sina oled Jumala Poeg.

Matt. 14: 12—23.

Issand! aita mind!

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter. London
106 Queen Victoria Street.
Territooriumi pääkorter
Riga, Matīsa iela 13, 6.

Üldsekretäri märkused

Juuli 1931.

Asutaja päev.

Igal pool Päästearmee-ilmas pühitsetakse 4. juulil Asutaja päevana. Sellel päeval aastal 1865. algas William Booth vabas õhus lihtsat tööd, mis läks edasi ainult 68 aastaga 83 maale, olles sellega organisatsioon üle kogu maailma. Tal on enam kui 25.000 ohvitseri.

Tabavat arüülit 2. leheküljel — Asutaja kui prohvet — peaks loetama suure huviga ja kasuga.

Lahkumise käsutus.

Paljud seltsilised ja sõbrad Tallinnas kuulevad kurvastusega, et adjutant ja proua Molin on saanud käsutuse lahkumiseks Tallinna I korpusest, kus nad alustasid Päästearmee tööd Eestis 3½ aastat tagasi. Lähem ülevaade nende tehtud tööst meie seltsiliste keskel ilmub järgmises „Sõjahüütu“ väljaandes.

Tervitus.

Tööd Lätis suurendatakse selle läbi, et leitnant Maude Simpson on saanud käsutuse tööle Riga. Leitnant on territoriaal-komandöri aianuke õde ja on samuti kui temagi eluainega salvatsioonist. Meie ülemale temale südamekõnega teretulemast ja palume, et tema saaks olla meie suureks õnnistuseks. Leitnant jõudis kohale 22. juunil.

Meie haiged ohvitserid.

Jätkame palumist meie haigete ohvitseride eest, isээрanis nende seas ltn. Valtenberg, ltn. Bles ja proua ensain Granholm, kes on ikkagi arsti ravituse all. Mul on rõõm teatada rahuldavast edust. ltn. Matveusel ja ltn. Straussil, kellest meie loodame, et võime saada neid varsti tagasi tööle.

Õnnesoov.

Meie peame soovima õnne ensain ja proua Granholmile nende esimese lapse — poja sündimise puhul. Meie tunneme, et Jumal on olnud isээрanis armuline meie seltsiliste vastu ja palume eraldi õnnistusi emale ja lapsele. Kasvagu tema jumalamehke!

Vabaõhu võimalused.

Igast korpusest tulevad teatud imelikudest võimalustest vabas õhus. Igal pool koguvad suured hulgid, et kuulata evangeeliumi sõnumit. Iga sõdur, nekrut ja ümberpöörnu peaks jälgima ohvitseri juhatale Armees esimesel ja suuremal võitlusväljal.

KINDRAL WILLIAM BOOTH — PROHVEET.

KOLONEL GIDEON MILLERIT (Lääne Kanada).

Kolmekümne aasta eest ennustas Asutaja mõned võimalikud hädaohud käesoleval sajandil — Lugege, kui tähelepanemisväärselt on täitunud tema ettekuulutus — Siis Jumala nimel tõuske üles, koonduge Tema teenistuses sõjas patu vägede vastu.

KÄESOLEVA sajandi alul küsis ajaleht „Toronto Globe“ mitmelt rahvamehelt, nende seas ka Armees Asutajalt, mida nad mõtlevad üle sajandi kohta — või millised võivad olla tema hädaohud. Asutaja vastus oli järgmine:

Päädhädaohud on:

Usk ilma Püha Vaimuta,

Kriistlikkus ilma Kristusetä,

Andustus ilma kahtusetä,

Päästmine ilma uuendusetä,

Kriistlik armastus ohvritä,

Politika Jumalata,

Taevas põrguta.

Vaadates tagasi möödunud ajale, meie ei või teistsi, kui olla veendunud selle prohvetikuulutuse töest. Meie olime praegu selle sajandi kolmekümne-esimesel aastal, ja milliseid muutusi olime näinud nende aastate jooksul. Maailm on üjunud veres. Kümned tuhanded mehi, naisi ja lapsi on kannatanud kurvastusi üle inimese jõu. Maailm on peaaegu hukkunud sõjast ja kadestusvaimust, aga Jumalale tänu nende mõne ustava rahutegija eest, kes võitlesid ustavalt hää tahtmise eest ja on võitnud rahvasteliidu asutamiseks.

Maailm on kannatanud suuri kaotusi mitte ainult aineliselt, vaid on haletusväärselt seisukord, et mõju pimedusvägede üle on kadunud ja sellega on takistatud ristiusu edasiminek.

On räägitud ja kirjutatud palju hingede külmuse ja ükskõikuse üle; vääropetuse üle, mida õpetatakse nii laialt ja kuulatakse kui n. n. „kõrgemat armustamist“, millel on surmav mõju. Jumala sõna on arvustatud ja sõnasõnalat rebitud katki.

Jah, meie elame hirmsal ajal. Isekus näib valitsevat paljudes. Ühkust, ilmalikkust, lõbnarmastajaid on enam kui Jumala armastajaid. Kurb külg selles on, et mitmed omavad jumaliku välimuse, kuid salgavad selle jõudu. Lapsed on sõnakulmaldust vanemate vastu, tänamatud, põhitsematud. Ajalehed ilmutavad vägevast kriminaalsuse-lainet meie maa noorte keskel.

Kuid kõige imestusväärsim ja sõdant haavavam on kuulda, et inimesed, kes täidavad võitlejate kohti aulise evangeeliumi kuulutamises, ei anna üa Jeesuse Kristuse kui meie Päästaja nimele; unustades tõiasja, et ei ole muud nime antud taevas ega maa pääl, mille läbi inimesed võiksid saada päästetud.

Võtame julguse, sest on tõsiasi, et kriistlik kogudus on rajatud ja ehitatud Temale, „Päänurgakivile“, ja ei või eksida need, kes usaldavad kõige päält kõik Kristusele, aegade õnnistatud kaljule. Ükski jõud maa pääl ega põrgus ei või hävitada töde, ja Jeesus on Tee, Töde ja Elu, ning Tema jääb ustavaks.

* * *

Meie täname Jumalat nende eest, kes ei ole riietunud kurjuse riitega, vaid palves, usus ja sõnakulmises Püha Vaimu kutselise lähevad edasi ja üles. Meie rõõmustame teades, et hiljuti on mitmed leidnud oma tee tagasi vanale kaevule, eluvalle-alkalile, ja meie usklikud kogume endid igal pool, pannes tähele ajamärke ja püüdes rohkem edasi püha sihi poole.

Keegi väljapaistvam kriistliku koguduse juhataja kuulutas hiljuti kindla häälega, et peab olema tagastulnud 176 juure, nimelt usuolu peab algama ussünniga. Kuulsime üht kollekti professori ütlevat, et tänapäeva tarvidus on lihtne evangeeliumi kahtesusest, uuendusest ning usut Jumala Põjasse. Keegi teine hää haridusega õpetaja ülikoolis ütles, et ta loodab ning palub, et Armees liiali ei jätkaks maha pühitusõpetust — täielikku vabastamist pattudest. Nii näitavad ajamärgid, et mitmes kohas on jumalalapsed liigutatud kaastundest ja sügavast huvist inimeste päästamise pärast.

* * *

Kõigist aegadest läbi on jumalalapsi kiusanud saatan just nagu meie Päästjati. Meil on olnud ja on alati võeldada tõsise koleitusega. Sellepärast pange enese ümber kõik Jumala sõjaristid, et teie võiksite vastu panna selle maailma kurjusele. Sest meil ei ole mitte võllemist vere ja liha vastu, vaid suurte võitluste ja valdade vastu, selleisnase maa ilma pimeduse välituse vastu, vaimuliku kurjuse vastu taevaste asjade sees. Tõega, õiguse raudriidega ja usklikuga võite võita kõik hirmsad pimeduse väed.

Vere ja tule valm elab veelgi meie ridades, ja Püha Vaimu väge võime tõelda, nagu Taavet vanal ajal: „Sinuga lähen läbi sügavusist (kahtlused, hingevaenlased) ja oma Jumalaga kargan ma üle müüri (vastasriina ja raskuste müüri). Ainult Temaga ja Tema läbi võime võitma hirmsaid kurvastusi, mida ennustas meie armastatud Asutaja maailmale, mis unustab Jumalat ja Tema nõudmisi.

Oma raha õieti tarvitamine.

1. Päästearmee rahandusprintsipi on, et sõda on kohalik; ümbruskond või maa peab ise ennast ülevale. Eetsee on nii, siis Armees sõdurid peaksid võtma olulise osa rahandusest nende korpuses ja divisjonis ja peaksid tundma alalist vastustust mitte ainult tehes tööd issi üleväljavalvaks, vaid et aidata nõrku ja võitlevad korpuseid, ja et aidata Armees üldiselt.

2. See on täiesti õige, et kõik vandrused kuuluvad Jeesusele Kristusele, ja et iga tõsine andunud sõdur on pannud oma kõik altariile; aga siiski ta tahab, igatahes, tarvitada teatud summat oma teenistusest oma tarvitusteks, haridusteks ja hoolitsamisteks perekonnata eest, mis on osa Issanda riigist. Selles ta peab olema teadlik, aga ta peaks pühendamata oma sissetulekust nende hääks, kes tõotavad Issanda riigi hääks, ja ta peaks otsustama eneses, palju ta peaks panema kõrvale selleks otstarbeks.

3. Panemine kõrvale Jumala töö hääks kõige vähemalt üks kümnes osa oma sissetulekust toob suurt õnnistust neile, kes praktiseerivad seda, pääle selle ta kindustab ka sissetulekut Sõjale. Kui iga salvatsioonist võetak vastu selle kava, siis Armees oleks hõitud palju rahanduse mõttes. Kümnesse andmine oli vanasti seadus Jumala rahva sees, juutide hulgas, ja meie andmine peaks olema võrdne sellele, kui mitte suurem, sest meil on kasu, mis tuleb meie Päästija ohvri läbi, millest juutid ei ainult tume aimdus. Pääle selle oleme kästüd „kuulutada armuõpetust kõigele loomale“; kuna juutide usk oli lihtsalt ainult nende oma rahvale. Selle järele vaadates, meie usuline abi peaks olema tarvilikult kallim kui nende, ja Jumala rahvas peaks olema väga vabatahtlik.

4. Ükski sõdur ei peaks arvama, et samana korraldus on kasuta tema jaoks, sellepärast, et tal on nii vähe anda. Meie usume, et need, kes peavad kinni Sõja toetamisest selles sisu-teemis, ja kes alaliselt on kindlad sellele, ei saa ilialgi võimetuks, vaid et nad teevad edu maises varanduses ja et neil on võimalus seda suurendada.

„Käskudest ja määrustest Päästearmees sõduritele.“

MÕTLE SELLELE!

Kes oskab teha hääd ja ei tee seda, kes sellel on see patnüks, õiglaste kohtu alla langeb see, kes pole olnud halastava südamega.

Piibli nurk.

Iimalikud seltsilised.

„Ja ka palju halba rahvast läksid nendega üles.“ 2. Moos. 12:38.

Inimesed õpivad alati rohkem võtma enesole isiklikku õpetust rahvas- te ajaloo, ja need „palju halba rahvas-“ on isekäraline õpetus ümber- pöörutete, kes on välja astunud pi- medast maast. Õige varsti pärast väljaminekut Egiptusest „nende päe- le tuli väga suur himu“ (4. Moos. 11:4); nemad ei olnud rahul sellega, mis Jumal neile andis, vaid nad otsisid iimalikke asju ja hirmustasid neid, kiusates sellega Israeli lapsi, et nad nende pattudele jälgisid.

Kui Jumal sind on ümber pöörnud, siis pööra ennast täiesti kõigis aega- deks iimalikkude seltsilistest ära! Igal Armeel korpusel on olemas niisugune „segatud hulk“, inimesed, kes ei anna oma südant Jumalale, sugugi ei taha seda teha, ja ometi armastavad jumalarahva seltskonda ja pe- rema meeleloa loovad endid nende poole kui patuste poole. Nendel on nagu peonike kõhiline maitse ja ne- mad armastavad oma sõprade õrna võimaliku lõhna; nende meelidvad ka niisugused inimesed, kellele võib loota sõnas ja tegudes.

Kui sina aga väliselt võtad vastu nende sõprust ja panevad neid isiklikku ühenduses ühele astmele jumalarah- vaga, siis nad viivad sind võimaliselt allapoole, samuti nagu võivad juure- tulijad olid põhjuseks Israeli laste langemisele; sinu hing, samuti kui nende, langeb ohvriks nuhtlusele.

Israeli lastele oli määratud läbi saada taevase telvaga, ja neil polnud vaja kuulata alalisi kõnesid kurkide ja meelonite, murulaukude ja küf- laukude üle; need võisid ainult neis äratada himu ja rahulolematust. Kuulata neid, tähendab neile sama, mis Loti naisele tagasi vaatamine. Sa pead läbi saama taevase mannaga, ja sa ei pea kuulama vanu kõnesid maailma tehaevade asjade üle, millest su nälgitud hingel oli küllalt, kui oled patune.

Sinu meel peab olema koondatud nende asjade juures, „mis on üle- vald“, miks on tarvis allapoole ve- dada, kõneleades asjade üle — moodid, lõbustused, ajalehtede hirmsad tea- ted, mitmesugused tühjad asjad, mil- lest ei tule niisuguse häidusi, mille üle sa ei peaks olema huvitatud. Sina oled tulevases maailmas ja püha töötusega, et ka Jumala päästvas halastavas jões oled loobunud sel- lest maailmast. Missugune ühendus võib sinul olla sinu sõpruses ja isik- likus seisukohas teistega, maailmaga? Lahku neist, enne kui nad pole saan- nud sind viia pattudeesse! Aga kui- das? Siinapilk riägi nende vastu uut keelt; südamele ja põlevalt riägi nendega nende päästmise üle; palu nendega; loe neile piiblist, ja nad õige pea kas pööravad ümber, või loobuvad sinust ja lähevad tagasi Egiptusesse.

EMADELE JA KODULE

Territooriumi koduõhingu sekretäri juhatusel.

UNUSTAMISE HARJUMUS

„Ma unustan seda, mis seljataga.“ Viilippi 3:13.

Palju inimesi, kes harjutavad en- did mees pidama, ei harjuta endid unustama. Siiski on meelepsi- damine ja unustamine täiesti ühenda- tud. Hääd unustamine, nagu koman- dör Eadie ütles harilikult, on väärt, et seda harjutada. Põhjuse selleks on — kui täidame oma meele asjadega, mida peaksime unustama, siis on palju raskem pidada meele asju, mi- da peaksime mäletama.

Kui mitmed meie seast mäletavad meie oma haavu, iga lööki, mida sam- me, iga teravat sõna, mis öeldud sulle, iga raskust ja häda, mis meil ilal olnud! See on kõik ülestähenda- tud meie meeles ja meie rüüme sel- lest ja ergutame oma pääaju, pidades seda meele, mida oleksime pidanud maha matma ja unustama.

Vastandiks sellele meie unusta- matus õnnelike asju, mis juht- unud, ilusaid pilte, mida peak- sime hindama, või isegi meie praegust seisukorda. Kui palju meil on, mille üle peaksime rõõmestama — sõprade armas- tuse eest, laulu muusika eest, suve puhkeaja kauniduse üle. Arvamata palju on häid asju. Ja siiski meie unustame kõiki neid ja mäletame mõnd õnnet- tud juhtumist, mis õisesselt on mõeldud kõiges oma täht- suses.

Meie rikume kõik neile, kes meie ümber, sellepärast, et meie ei taha või ei või unusta- da. „Armas ema, meie ole- me määratud kindlaks pulma- päeva“, ütles keegi tütar ema- le. „Ah, hääd, mu armas. Loo- dan, et see erineb minu pulma- päevast; sadas vihma kogu

aeg ja mul oli sarnane hirmus pää- valu!“ ütles ema vastuseks.

Apostel Paulus ütles üht asja, kui ta andis oma isikliku tunnistuse: „Ma unustan ära, mis taga on, aga mina sirutan ennast ette poole.“ Saagu meie harjumuseks unustada asju, millest meile ei ole mingit kasu ja mõtelgem ainult õnnelikkudele as- jadele, mis toonud meile rõõmu ja julgustust.

Kuid teiselt poolt — ainult ühes hehktes — ärme unustame neid vöes- sid, mis olid põhjuseks meie lange- misele, asju, mille eest peaksime hoi- duma. Et taha seda, tähendab unusta- dada just seda, mida meie Issand ta- haks panna meie meele. Mäletan, mu isal oli hobune, kes tõrkus alati, kui ta tuli teatud künka jalale; ühel päeval isa peksis teda armu- tul, kui ta seisis jälle ja tõr- kus ja viivitas minemiseks kün- ka alul, ja sõna töises mõttes peksis teda, kuni sai künka harjale. Sellest ajast pääle iga kord, kui vana hobune tuli sel- le künka juure, kogus ta en- nast kokku jooksuks kuni tipu- ni, kartes, et muidu saab jälle selle hirmsa karistuse osali- seks. Selles on jällegi õpetus ja nõudmine.

Kokkuvõttes — kardam, et olen liig segane oma mõtteis ja kirjutamises sel hommikul — tegutseme laulusõnadega, mida paljud meie seast laulavad vä- raga mõlematult:

„Võta minu parim taha, MÄLU, MEEL ja soovidki, Siis Su armastusvõimeis tühja loomust täida mul.“

Haige naine surmavoodil koob vaestele.

Raamat „Jumal vaeste seas“ võidak veel oma lugejate seas neid, kes püüavad edaspidi teha rohkem hääd. Suurem osa neist on naised. Üks isekäralikmaid jühuseid on keegi noor naine, kes ootab siiselselmit varjupaiga, kus on parandamatud haiged. Kuigi ta lamab selki niiaisti päeval kui ööl, kirjutab ta kirja härra Hugh Redwoodile, kes on nimetatud raamatu autor, ja küsis, kas ta milgi teel ei võiks teenda teisi. Härra Redwood vastas temale, et tema teenistust võetakse vastu rõõmuga. Nüüd ta koob asju ühele vaeste varjupaigale.

Ainuke vastane kirjitiik, mida härra Redwood on saanud, on see, et raamat olla trüalitud. Vastuseks autoril ei ole tarvis muud kui näidata shumi- ohvitseride kirju, mida ta saab üsna sageli. Nad on näiteks sarused:

„Meil on olnud mõned ebaharilikud jühused“, kirjutab keegi, „üks nende seast on mul alaliselt mees ja ma ei saa magada, vaid pean mõtlema sel- lele. Kümme inimest kahes toas. Ema on haige — õnneluse läbi ülesõide- tud, isa on haige oma jalgalega, on töövõimetu; ei ole korralikke asemeid ega voodirideid . . . Atame nii palju kui võime. Nad tahuksid elada ja teha õigust, kuid millised on nende võimalused? Sel ajal kui kirjutam, tuleb leit- nant ja jutustab mulle, et keegi noormees, keda meie aitame, kukkub maha nõrkusest ja suri tänaval.“

Annaks Jumal, kasvavat jõudu neile suurtele vendadele ja armurikas- tele õehvitseridele, kes on pühendatud Jumala teenijad vaeste seas.

Naisele kööginurk.

Kuidas kõrvaldada plekke.

On raske pidada mees isegi suurte kogemustega perenaisel, kuidas kõrvaldada mitmesuguseid plekke. Siin on sedel, mis on ka- sulik riputamiseks köögisinalle.

TINDI PLEKID. Leotada hapus piimas. Kui jääb järgi veel mõni tüme plekk, siis pesta kloor- lubja lahundis.

VEKE PLEKID. Leotada kül- mas soola-vees ja siis pesta soojas vees tarvitades palju seepi; pääle selle tuleb keeta.

ROHU PLEKID. Plekid teha määrjaks petrooleumiga ja siis pan- na vennusse.

SOOJA TEE VÕI KOHVI PLEKID. Leotada külmas vees; välja väänata ja välja laotada ning igale plekile panna pääle vä- he glitseriini. Jätta see nii mõ- neks tunniks ja siis pesta seebiga külmas vees.

RAUAROOSTE PLEKID. Leota- da sidrunimahlagaga, riputada pääle soola ja panna mitmeks tun- niks pühitsepaistesse.

RASVA JA ÖLI PLEKID. Leota- da nõrgas kloorlubjalahus ja jätta sinna mitmeks tunniks, siis loputada külmas vees.

Sõnakuulmise teerada.

Seda oleks võinud kuulutada ette, et Jeesuse Kristuse järelkäijate pää- puudused oleksid äärmuste vead — et nad sirutavad endid ideaalse kõr- guse järele, kuni saavad mitte tege- likeks oma töises elus; et nad või- vad armastada nii kogudust, et jäta- vad tegemata oma ilmaliku töö, et nad töötavad nii ennast ära andes, et teevad vigu oma tervisele; et nad võivad pidada raha nii kergeks, et muutuvad romantilise abiandmise ohvriks. Kuid see ei ole nii.

Meie vead on selles, et on liig vähe ja puudulik, kuid mitte liialdus, äärmus; leiguses, aga mitte vaimus- tuses. Meie oleme palju suuremas seisimishädaohus kui hingetüks jooks- mises. Suremal osal meie seast on põhjus häbenenud vigade ja sõnakuul- matuse, meie ohvri madala väär- tuse, meie töövillja puuduse ja teenis- tuses vormilikkuse pärast.

Taavet mõttes kõige sellele, kui ta ütles: „Ma jooksin su käsikude teel, sest sa oled mu südamele Inia ma- teinud.“ (Laul 119:32) Südamelaiend- us on edasiminek saladus. „Jumal andis Salomonile tarkust . . . ja sü- dame rohkelt äratundmist.“ (1. Kun.

(Järg 4. leheküljel.)

PIDAGE MEELES!

PALVE MUUDAB ASJU.

Palvele ei tohi kunagi vaadata kui ilusale kohustusele. Sellele peab andma kõige ilusamat ja jõurikkamat aega, mis meil on. Palve ei ole väike harjumus, mida panakse meile külge, kui oleme väikesed lapsed oma pölvadel.

Meie isiklikus ühenduses Jumalaga peitub kõrge väärtus, mida ilmutab meie aeg. Jumalaga ei tehta tufutust silmapilkselt. Ta ei anna oma andeid juhuslikult. Saladus Tema tundmiseks on palju Temaga üheskoos olemine. Tema annab oma rikkalikke andeid neile, kes väljendavad oma igatsust nende andide järgi ja hindavad neid alaliselt ja tõsiselt palve läbi.

Kristus veetis mitu ööd paludes. Paulus palus ööl ja päeval. Taaniel võitis aega sellele väga tähtsale asjale ja palus kolm korda päevas. Taaveti hommiku-, lõuna- ja õhtupalved olid kahtlemata pika kestvusega.

Siin on mõned juhused, mis sündisid selle suure töö läbi.

Veel palju teisi on ka palunud kunagi oma sibile, ja selle läbi on nad saanud oma sibile.

Josua palus, kuni Jordan sai jaatud. (Josua 3:13)

Jesaja palus, kuni ta sai puudutatud põleva süega ja puhastatud. (Jesaja 6:6)

Laulik palus, kuni ta sai valgemaks kui lumi. (Laul 5:17)

Esekiel palus, kuni kuivanud lunde hunnik sai elavaks. (Esek 37:7)

Sadrak, Mesak ja Abednego palusid, kuni tuli ei võinud põletada neid. (Taaniel 3:23-27)

Taaniel palus, kuni lövid ei võinud süüa teda. (Taani 6:22)

Partimeus palus, kuni ta sai oma nägemise. (Mark 10:52)

Jüngerid palusid, kuni nad said täidetud Püha Vaimuga. (Ap. t. 1:14; 2:4)

Seltsilised, Jumal on just tänapäev sama, kes Ta oli vanal ajal.

Põhjus, miks sarnased imed ei sünni meie päevil ja meie kogumistes, peab olema meie juures, MEIE PEAME PALUMA ROHKEM.

Kui Püha Vaim on tulnud.

Kuna püha kiri ilmutab meie tööolu, et Püha Vaim on isik ja see on meie usu siht, on Tema neil püha teadmine ja õnnis läbielamine, kelle sihtideks ta elab.

Kuidas võime teistigi mõista seda, mida rääkisid apostolid ja jüngerid nelipäevast alates, kui nad ei tunnud Teda? Kohe päälle tuleristimist ja õnnistusrikkast tähtmist Vaimuga tõusis Peetrus inimeste ees ja ütles: „See on, mis prohveti Joeli läbi on öeldud: Ja viimseil päevil peab sind näema, mina tahan oma Vaimust välja valada kõige liha päaks ja teie pojaj ja teie tütreid peavad prohvete viisi rääkima.“ Nad rääkis inimestele ja õi neid voendumusele, et päälle mõne lihtsa nõudmise tähtsuse nad pidid „saama Püha Vaimu“.

Ta ütles Ananiasele: „Miks on saatnud teid see südamene völega Püha Vaimu vastu?“ Ta soeletas ülemaale preestrile ja kohtule, et tema ja tema kaasjüngerid on tunnustajad Jeesuse ülestõusmisest, ja liias sünnis juure: „Nii on ka Püha Vaim, teda Jumal on annud neile, kes on Tema sõnakuulijad.“ Nad rääkisid Püha Vaimuga tähtsusest ilma „Mõten niit“ ja „loodan niit“. Kui nemad tundsid Teda, kas meie ei või teha samuti? Paulus üt-

PILK ARMEE TÛTARLASTE KODUSSE HIINAS

Keegi misjonär-ohvitser kirjutas Hiinast:

„Ma tahan viia teid ilusasse aeda, kus õitsevad inimlikud lilled. Mõne aasta eest heideti ära mõni neist lillist, nii nagu neid ei oleks tahetud enam; aga pärast seda, kui neid istutati häälle kristliku armastuse ja mõju pinnale, nad jätkavad oma iludust.“

Meie alas on sarnaseid ümberistutatud taimi umbes viiskümmend kuus, ja Chengtingfu kodus veel neliteist. Üldiselt Armee hoole all seitsekümmend tütarlast, ja igal lapsel on oma kurb lugu.

Päätetud patulust.

Umbes kahesteist aasta eest olid Põhja-Hiinas suured veepuudused, millele järgnes nälg. Suure vaesuse pärast pidid vanemad nägema hirmsaid pilte — kas lahkuma oma lastest või nägema neid suremas oma silmade ees. Saadeti välja prokuröre, kes pidid otsima ja ostma neid: kuid selle asemel toodi neid siia ilusasse aeda, kus on väga tähtis kasvatada neid vapraiks.

Vaatame väikest last, kes on män-

gimas sääl. Näib, nagu ta oleks veel rumal, kuid tema kurb lugu paneb inimesta, kuidas ta võib olla veelgi nii rõõmus. Kui ta oli alles nõrk väike laps, peksis isa ta ema vigaseks ja vaest last, kuni ta oli meele-märkusest.

Visatud pühkemeunnikule.

Siin on sääl keegi teine särav tüdruk teiste õite keskel. Kui ta oli üsna väike nõrk laps, visati teda pühkemeunnikule. Keegi misjonär mõdus säält, kuulis nõrka nuttu ja nägi väikest jalga hunnikut. Ta päästis lapse ja hooldis tema eest, kuni kuulis meie päästekodust. Nüüd on laps, keda ei tahetud, üks ilusamaid ja paljutootavamaid meie kodus.

Meie ala nimi on „P'ei Chen Yuan“, mis tähendab „Aed, kus kultiveeritakse vahvust.“ Üks sarnastest kohadest on töökodu. Õpetatakse väikest tarvitama kõike aega tööle. Pool päeva õpivad nad koolis, teisel poolel teevad käsitööd. Käsitööde müük aitab kodu ülalpidamist. Lastele õpetatakse ka tähtsust, hoida kodu puhas ja ilus, ning nad aitavad kordamööda valmistada toitu.

ÕPETUND ARMEE TÛTARLASTE KODUS HIINAS.

leb: „Aga meie ei ole mitte maailma vaimu saanud, vaid selle vaimu, kes Jumalast on, et meie võime teada, mis meie Jumalast on armastanud. Seda välgime meie ka ei mitte sõnadega, mis inimese tarkus õpetab, vaid mis Püha Vaim õpetab, ja armame vaimulikke asjaid ära vaimuliku kombel.“ (1. Kor. 2:12-13). Ja kui meie teame neid sõnu, kas meie ei või teada ka nende sõnade õpetajat.

Komandör S. BRENGLE.

SONAKUULMISE TEERADA.

(3. lhk. järg.)

5:9) See oli vastus kuninga palvele vaimuliku valguse ja jõu pärast.

See tähendab usu, rõõmu ja armastuse suurenemist. Südamene suurendus juhib korraldumale ja vastutõttikumale sõnakuulmisele. Täieliku sõnakuulmise tee on raske ja kõrge meile jalule. Kas peab siis alandama käske ja tooma neid alla meie ebatõttikumusele? Kas peab ko-

handama kohuste kõrgust ja suurust meie nõrkuse järele?

Käske ei pea tooma alla inimeseni, vaid inimese peab viima üles käskudeni. Kui meie oleme uuendatud sisemiselt, siis ükskõik kui täpne ja auline see käsk ei oleks, meie oleme sellele täpselt ja rõõmuga sõnakuulijad. Kui meie ilal tunneme käsu kõrgust, näheme vaadet taevast valguse mäe tipust, siis saab see, mis ei ole tegelik, võimalikuks ja vaimustusrikkaks.

Meie ei pea nõrkema, sellepärast, et meie loomus on nõrk; meie ei pea salgama eluvõimalusi; meie ei pea alandama kohustuste teed; ennemi otsime raskuste lahendamise henge kinnitamiseks. Jumal paneb alati maksma oma käske, ja päästesõduritena ärme unustame, et „Kohustuste teeraja juures voolab Jumala armu-jõgi.“

Ilusaim asi maailmas.

Mis see on? Sa ei pea jääma selle küsimuse juure. Vastus on selles loos, mis on üks minu viimastest leidudest.

Räägitakse, et kord ühel ilusal päeval ingel tuli alla taevast ja leidis oma teed meie maakeral. Ta käis läbi põldudest ja linnadest ning nägi palju ilusaid vaateid loodusest ja kunstist. Just päikeseverul ta lehvitas oma tiibu ja ütles: „Ma pean minema tagasi valguse maale, aga ma tahan võtta midagi mälestuseks kaasa oma külastärgust. Kui ilusad ja kenad on need lilled. Tahan noppida ühe kimbu neist ja võtta kaasa endaga.“ Mõeldes ühest talumajast, nägi ta arvata ukse, naeratavat punasepõselist last käituis sirtades käisi oma poole. Ta ütles: „Lapsenaeratus on ilusam kui lilled. Ma võtan selle ka kaasa.“ Just siis vaatas ta kätki taha ja nägi, kuidas ema tühendas oma armastust nagu allikas — ta peatus lapse juures ja suudles teda öeldes: hääd öde. „Oh,“ ütles ingel, „selle ema armastus on ilusaim, mida olen näinud maailmas.“ Tahan võtta ka selle enesega kaasa.“ Nende kolme varandusega ta lendas pärlivaravate, mida ta leidis oma sisseminekut ta tahtis vaadata järele oma mälestust. Oma imetuseks ta nägi, et lilled olid närtsinud ja ei olnud enam ilusad ja lapse-naeratus oli muutunud külmaks, aga emarmastus oli sama oma iluga. Ta heitis enesest kõrvale kotonud lilli ja mõeldud naeratus ja minnes läbi väravate, tervitasid taevased vaimud teda tagasi ning kogusid vaatama, mis ta toonud enesega kaasa oma pikilt teekonnal. „Siin,“ ütles ta, „on ainuke asi, mida lei-disin maa päält, mis on muut-mata oma ilu poolest kogu taevateel. Kõige kenam asi maailmas on emarmastus.“ Kas ingell ei olnud õigus?

VALGUS LAINTE HARJAL.

On olemas jutt laevahukkumise-st, mis räägib, kuidas meeskond pidi lahkuma purustatud laevast ja läks paatidesse. Meri oli tormine ja sõdmisel ning tüürimisel oli tarvis suurt tähelepanu mitte harilikunde lainte pärast, millest nad sõudsid kergesti üle, vaid sääl olid ristlained. Õu liigines ja kõikide süda oli mures hirmu pärast, kui nad küsisid, mis teha pimeduses, kui ei võinud enam näha laineid. Oma suureks rõõmiks leidsid nad pimeduse liigimisel, et vesi nende ümber oli võsoriline ja et iga häädahtlik laine kandis enesega kaasa valgust, nii et nad võisid näha just nagu keskpäeval.

Nii on elu hirmsates läbielamistes — kui me kohtame neid, siis nad kannavad enesega kaasa valgust, mis kaotab hirmu. Kurvas-tusöö tuleb oma lambiga ja trööst-tiga. Nõrkustunnid toovad enesega kaasa jõunaladusi. Kibeda vee allika ääres kasvab pun, mis parandab vett. Kõrbel oma näljaga, kus ei ole lõiklõst, on oma manna.

REVOLVER KAHETSUSPINGIL.

„Keegi näine suures raskuses soo-
 „Kegi näine suures raskuses soo-
 „Kegi näine suures raskuses soo-
 „Kegi näine suures raskuses soo-
 „Kegi näine suures raskuses soo-“

Selle kirjelduse põhjal oli salvatsio-
 „Selle kirjelduse põhjal oli salvatsio-
 „Selle kirjelduse põhjal oli salvatsio-“

Tabatud laulust.

Ta rääkis edasi: „Tahtsin teha se-
 „Ta rääkis edasi: „Tahtsin teha se-“

„Öde, mida võin ma teha?“
 „Oh, paluge, et Jumal aitaks
 „Oh, paluge, et Jumal aitaks
 „Oh, paluge, et Jumal aitaks“

Naine rääkis oma lugu katkendli-
 „Naine rääkis oma lugu katkendli-“

Kuid vaenlane ei olnud löödud ma-
 „Kuid vaenlane ei olnud löödud ma-“

„MÕTLE LOTI NAISELE“.

Tema oli päästetud põlevast tulest, kuid hukkus siiski.

MÕTLENE sellele, et need olid Jeeseuse oma sõnad. Tema, kes rääkis,
 „MÕTLENE sellele, et need olid Jeeseuse oma sõnad. Tema, kes rääkis,“

Tema oli liige perekonnas, millel oli eriline eesõigus, ja temale näi-
 „Tema oli liige perekonnas, millel oli eriline eesõigus, ja temale näi-“

TAL OLID VÄLJAARVATUD EESÕIGUSED.

Mõtlemise selle üle mõni silmapilk. Sellel naisel olid erandeesõigused.
 „Mõtlemise selle üle mõni silmapilk. Sellel naisel olid erandeesõigused.“

Hädast päästetud inimene ei võiks kuidagi teistki kui olla tänu-
 „Hädast päästetud inimene ei võiks kuidagi teistki kui olla tänu-“

TEGELIK TEE KINDLUSSESSE.

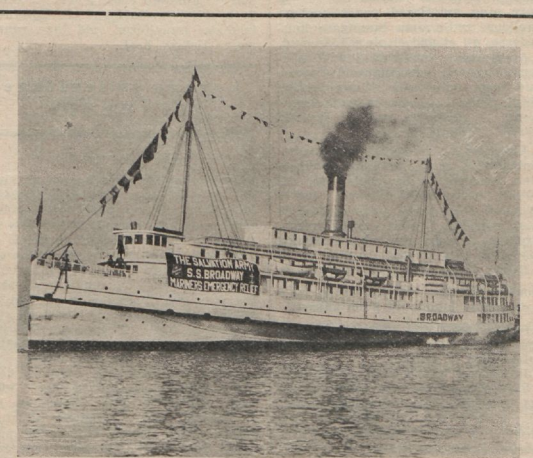
See õnnetu naine langes eeskitsuse ja tema patt on sellepärast veel
 „See õnnetu naine langes eeskitsuse ja tema patt on sellepärast veel“

Me oleme kunnud laevadest, mis liinid siia kiire mitmeist formidest,
 „Me oleme kunnud laevadest, mis liinid siia kiire mitmeist formidest,“

See on kurb küllalt. Kuid palju kurvem on näha hinge, kes rändab
 „See on kurb küllalt. Kuid palju kurvem on näha hinge, kes rändab“

„Mõtles Loti naisele!“

„Sest kui sõna, mis inglite läbi on räägitud, kindlaks on jäänud, ja kõik üleastumise ja sõna-
 „Sest kui sõna, mis inglite läbi on räägitud, kindlaks on jäänud, ja kõik üleastumise ja sõna-“

Päästarmee laev langenud merimeestele.

REVOLVER KAHETSUSPINGIL.

(Algus 1. veerul.)

retses endale voolikud. Mõni tund hiljem saabusid jälle politsei ja linna-
 „retses endale voolikud. Mõni tund hiljem saabusid jälle politsei ja linna-“

Tema lahked sõnad olid nagu Jumala sõnad mahalaöödu naisele.
 „Tema lahked sõnad olid nagu Jumala sõnad mahalaöödu naisele.“

Päästetud omas vangikongis.

Vangistatud mehe pikad tunnid olid täidetud kätemaksimiskavaga, aga kui keegi salvatsiooni külastas teda,
 „Vangistatud mehe pikad tunnid olid täidetud kätemaksimiskavaga, aga kui keegi salvatsiooni külastas teda,“

Peaksid sa kohtama täna kord endist trammijuhataja, leikaksid sa teda
 „Peaksid sa kohtama täna kord endist trammijuhataja, leikaksid sa teda“

Austraalia „Sõjahüüd“.

Ujuv võõrastemaja.

Aurik valmistatud varju-paigats langenud merimeestele.

Neu Yorgis, Põhja-Ameerika Ühisriigis, on Päästarmee üendamod 365aja tonnilise laeva juurkaks võõrastemajaks töötä ja langenud merimeestele.
 „Neu Yorgis, Põhja-Ameerika Ühisriigis, on Päästarmee üendamod 365aja tonnilise laeva juurkaks võõrastemajaks töötä ja langenud merimeestele.“

Iga elanik sel laeval peab olema tegelik merimees, kellel selleks on paberid, mis ei ole vanemad kui kuus kuud.
 „Iga elanik sel laeval peab olema tegelik merimees, kellel selleks on paberid, mis ei ole vanemad kui kuus kuud.“

Laeval on laevohvitserid, kapten, päämasinist, kaheksa laevameest, laevak, pääkõnustaja ja veel mõned teenijad.
 „Laeval on laevohvitserid, kapten, päämasinist, kaheksa laevameest, laevak, pääkõnustaja ja veel mõned teenijad.“

Inimese langemine.

1. Moos. 2:8—10; 15—17; 3:1—9.

„Sest nõnda kui Aadama sees kõik ära surevad, nõnda peab ka kõik Kristuse sees elavaks tehama.” 1. Kor. 15:22.

Kui Jumal oli loonud Aadama ja Eeva, andis ta neile ilusa Eedeni aia elamiseks. Säl ei olnud umbrohtu ega ohakaid, kõik oli ilus ja kena. Aadama töö oli aias hoolitseda selle eest, harida viljapuid ja vaadata, et tugevaimad taimed ei kataks kinni nõrgemaid.

Päälle selle andis Jumal Aadamale ühe käsu. Ta pani aia keskkohta puu, öeldes Aadamale ja Eevale: „Ärge sööge sellest puust, ärge puudutage seda ega tehke sellega mitte midagi; sest see on puu, mis teeb teile halba ja mitte hääd.”

Jumal tahtis, et Aadam ja Eeva näitavad, et nad on sõnakuulijad ja usaldavad Teda, pidades Tema käske, hoides eemale puust, mida Ta keelanud puudutada.

Äga ühel päeval, kui Eeva oli üksinda, tuli kiusatus tema pääle. Kiusaja tahtis, et Eeva teeks, mis ei ole õige. Nii tuli ta Eeva juure mao kujul ja küsis:

„Kas Jumal on öelnud, et sa ei või süüa igast puust aias?”

„Jumal ütles meile: teie ei pea puudutama selle puu viljast, mis kasvab kesk aeda: sest kui teie teete seda, siis teie surete,” ütles Eeva.

„Teie ei pea surema,” vastas kiusaja. „Vili teeb teile hääd ja Jumal ei ole halbe, kui ta ütleb, et teie ei tohi süüa seda.”

Eeva kuulis, ja selle asemel, et pöörata ära, vaatas ta puule ja mõtles, kui hääd see näis olema. Sii võttis ta muist puuviljast, sõi ja andis ka Aadamale, kes sõi samuti.

Kui mõlemad olid teinud, mis polnud õige, ja olid sõnakuulmatud Jumalale, hakkas neil halb ja nad peitsid endid puude keskele. „Kas sa oled?” küsis Jumal, ja Aadam pidi vastama: „Ma peitsin sellepärast, et kartsin.”

Siis oli Issand kurb ja küsis: „Kas sa oled mulle sõnakuulmatu ja söid keelatud viljast?” Aadam hakkas vabandama ennast: „Naine, keda sa mulle andsid, andis mulle sellest ja ma söin.”

Siis ütles Jumal neile, et ilus Eedeni aed ei võinud olla enam nende kodu. Ki-

buvitsat ja umbrohi pidid kasvama üles maast ja Aadam pidi töötama palju raskemat, sest tema patt või nuhtlust ja needust igale asjale.

Ka Eevale pidid tulema kurvastused ja haigused. Patt pidi tegema inimese elu väga raskeks ja kurvaks.

Kuid kõiges selles kurvastuses andis Jumal Aadamale ja Eevale troosti. Ta tegi neile nakkpõlled ja ütles neile, et ühel päeval pidi sündima Laps, kes võitleb kiusajaga ja võidab teda.

See laps oli Jeesus, kes sündis mitu tuhat aastat hiljem, ja kes on võitnud patu ja surma, avades meile kõigile igavese elu väravad.

Kus elasid Aadam ja Eeva, ja mida keelas Jumal neile?

Kes kiusas Eevat ja mida ta tegi?

Kuidas nuhtles Jumal Aadamat ja Eevat?

EKSISAMMUD.

Oled sa kunagi pööranud kõrvale ja ei ole katsunud olla hääd ning võidelda hääd võitlemist? Kas sinu eksimised ja langemised võtavad sulle julguse?

Kui inimesed esiteks hakkasid jälgima Kristust, siis mõned nende seast tundsid just samuti.

Apostel Johannes kirjutas nellel: „Minu lapsukesed, seda kirjutan mina teile, et teie pattu ei pea tegema, ja kui keegi on pattu teinud, siis on meil eestkostja Isa juures.“ Ei ole tarvidust, et pead langema pattudesse, sest kui sa oled täiesti andunud Jumalale, valvad ja palud, siis võib Tema hoida meid langemise eest.

Äga kui sa ei ole ennast korralikult ütal pidanud, nagu väike vallatu laps, oled unustanud Tema sõna ja langenud eksitustesse, siis pead vaatama üles oma Isa poole ja ütleva: „Ma olen kurb”, ja pead võtma vastu andestust. Siis nagu laps teeb, sa pead minema ja tegema paremini. Jumal armastab sind nii väga, ja kui sa tahad kõnida „v a a d a t e s J e e s u s e l e”, siis sa saad üle langemis-harjumused; sa kasvad tugevaks ja sa võid seista kindlasti Issanda võitluses. Kui sa komistad tänaval, siis vaata ümber, et näha põhjust, kui näed seda, siis kõrvaldad teelt. Kui sinu jalanõu vajab parandamist, siis laseh teda seda. Kui tee ei ole tasane, siis sa oled ettevaatlikum oma sammudega. Kui sa komistad ja langed oma vaimulikku elus, o t s i ü l e s p ö h j u s t; valva, et sama asi ei paneks sind langema jälle teise korda.

Piibel tema tegemises.

Komandör Mildred Duff. (Järg.)

„Vaaruoole chitati varanduse hoonete linna, Pitom ja Ramses.“ (2. Moos. 1:11) Egiptuses oli tarvis palju varahooned, sest sääl oli enam vilja kui teistes maades.

„Pitom — kus oli Pitom?“ küsisid inimesed mõne aja eest, ja ei olnud mingisugust vastust küsimusele, hakkasid inimesed kahtlema.

Kas kunagi oli sarnane linna?

Äga aastal 1884 maa andis välja oma saladuse — leiti Pitemi varemeid, mis olid kaetud sügavasti mullaga. Suured maaad, mis olid ehitatud just nii, nagu kirjeldatud 2. Mooses 5. imutasid jälle järgi vaarao Ramsese teise nime.

Mõne aasta pärast võib olla mõned selle raamatu lugejateist oleksid ka kahelnud piibli üle, mis oleks olnud väga kurb.

„Ja Jehova ütles Moosesele: Kirjuta sina neid sõnu.“ (2. Mooses 34:27) Nii lõppude lõpuks kutsus Jumal Moosesit kirjutama piibli, samuti, nagu Ta kutsus teda juhutama oma rahvast välja Egiptusest; samuti, nagu ta kutsus oma vaimu läbi mehi ja naisi oma tööle tänapäevalgi.

Kuidas kirjutab Mooses piibli esimesi sõnu? Milliseid tähti ja mis keelt tarvitas tema?

Need on küsimused. Meie teame kõige vähemalt, et ta võis valida kahe või kolme isesuguse kirja ja materjalit vahel.

Võib olla, et ta kirjutas piibli esimesi sõnu papirusle pehme sullega,

nii nagu kirjutasid Egiptuse teadlased.

Sajanded neist rullidest on leitud Egiptusest: luletusi, ajalugu, novelle, laulu egiptlaste jumalale. Mõned neist on kõige vähemalt nii vana, et ulatavad tagasi Moosesse ajani. Egiptuse kliima on ilus ja kui ning egiptlased pidid hoolega papirusle rulle oma kuningate haudadesse, nii et nad ei ole mädanenud.

Arvatavasti tarvitasid juudid hilisemal aastal samasuguseid raamatuid nagu egiptlastel. Vana juutide piiblit kutsuti — see on vana testament — „Raamatul rulliks“ Jeremia päevil. (Jeremia 36:2).

Võib olla ka, et Mooses kirjutas sapivõttaidele, mida tarvittvi Pabloodis, Assiiris ja Kanaanis. Savi oli kiillalt odav; kõik, mis oli tarvis tihalt, oli teha savist pehme plaat ja siis märkida seda metallisulaga. Prohvet Jeremia nimetab ka sarnast raamatut. (Jer. 17:1).

Kõige enam võib siiski arvata, et Mooses kirjutas pergamendile, mis on tehtud lamba või kitsenahast.

Israeli lastel olid suured karjad ja nad võisid anda temale nii palju nahku, kui ta tahtis.

Ja millises keeles kirjutas tema? Võib olla ka, et isegi kõige esimesed sõnad olid kirjutatud Eebrea keeles; meie teame, et hiljemal ajal prohveti ja ajaloo raamatud olid kirjutatud Eebrea keeles.

Äga meie peame pidama meeles, et keeled muutuvad aastate möödumisega. Moosesaegne Eebrea keel võis

olla ainult antiik-Eebrea, väga erinev Eebrea keelest, mida tarvatakse tänapäev. Ka see paneb teid imestama? Miks, teit oleks isegi raske lugeda Eestil keelt, mis kirjutatud saja aasta eest.

Möödunud sajandi keskel leidis keegi Saksaa misjonär Palestiinast sellest osast, mida nimetatakse Moaabiks, suure kivi, millele on midagi kirjutatud. Kivi on must ja kuhu pooltest umbes nagu haakuvi. Seda nimetatakse „Moabi kiviks“, ja seati üles Moabi kuningina Mesa poolt. (2. Kun. 3:4). Kirjutus sellel ei ole Egiptuse keel ega kuneiform, vaid väga vananev Eebrea keel.

Lugege ja levitage „SÕJAHÜÜDU“.

(Algus 4. veerul.)

märtri-krooni, ja hing, kes oli nii kindel, et vaatamata kõigele võitlusele ja püüdmisele on nõrk kuni elulõpuni, on arvatud nende hulka, kes ei armastanud oma elu kuni surmani.

Mõlen tagasi, kuidas ta jättis oma kodu, sõbrad ja lõbus ning läks Hiinasse, et elada üle, kandes igal päeval oma risti kannatades, ja lõpuks käidi temaga ümber ühes teistega kui põlatud huulgaga. Tema kripseidatud „Ja“ toob mulle tänapäev üse õpetuse, mida tahan anda teile edasi.

Jumal, kes tegi teda võitjaks, kes tegi temale enam, kui ta julges küsida, võib tulla sinu sidamases ja ökdata sind igas seisukorras ja kiusatustes mitte ainult valvata ja paluda, vaid võita ja jätta enesest hääd mälestust. Sina, nii nagu üks, kellele mõlimesine praegu, võib saada tugevaks nõrkuses.

KORPUSE-KADETIDE NURK.

NÕRKUSES TUGEVAKS.

Komandör Mildred Duff.

Sel hommikul pöörasin teksti juure: „Valvake ja paluge, et teie kiusatuses sisse ei saa. Vaim on küll valmis, aga liha on nõrk.“ (Matt. 26:41). Lugesin seda vana piiblist, mida tarvitan kodu lugemiseks. Mul oli see palju aastaid, ja lugedes kirjakohta, nägin jälle sõna „nõrga“ all nii ära kulunud ja vana tähti, et vaevalt võisin lugeda säält „J—A“.

See ei olnud minu kirjutatud, kuid lugedes seda tuli mulle meele päev, mil püüdsin aidata kedagi, kes oli nii ärg, et imestasin vahest, kas ta kunagi vaimulikult „tõuseb jälule“. Üuesti ja uuesti ajas ta ennast üles ja siis libises tagasi.

Meie lugesime üheskoos seda kohta. Mind kutsuti ära, kõnelema kellegi teistega, ja ütles tagasi, leidisin selle välkese sõna „Ja“ kripseidatud leheküljele just nii nagu vana ütlusele. Mäletan, et tundsin vihes ebamugavust. Ütlusin: „Miks kirjutasin minu piiblis. See võib olla täsi, et olete nõrk, äga et riknada minu piiblit kirjutades sellesse.“ nii ei aita teid sugugi.“ Ta nuttis: „Oh, ei andestage mulle, kuid äga kord, kui loote seda salmi, tahaksid, et tulutate meid mind ja palute minu eest, sest ma tean, ükskõik kui palju ma võitle ja püüan, ma kunagi ei ole muud kui nõrk.“

Äga muudab kõiki asju nii palju, eks ole? Nüüd vaatam sa sellele kripseidatud „Ja“le“, tänan Jumalat selle eest, et imestan Tema armu, mis võib teha nõrku nii tugevaks. Sest see keegi, kes kirjutas seda, omas (Lõpp 3. veerul.)

Meie võitlusväljalt.

KORPUSTE TEATED.

Armee — joodikute sõber.

Tallinna 1. (Adjut. ja proua Molin ja ltn. Bernad). Adjuut teatab: Inimesed peatavad mind thiti tänaval. Hiljuti oli mul võimalus näidata ühele joodikule teie päästamisest. Ta oli otsustanud võtta oma elu. Keegi teine oli annud kõik oma paremad riided joogi eest, kuid mul oli võimalus lepitada teda ta naiseiga. Hiljuti oli 7 otsijat. Leitnant juhatas koosolekuid ühes vaestemajas, kus vanakesed olid väga rõõmstatud.

Tarvitades viis keelit Jumani eest.

Tallinna 2. (Kapten E. Balisait ja ltn. Eimann). Kapten on önnelik, et tal on tagavaraks viis keelt, mida ta leiab olevat tarvitatava Tallinmas oma töö juures. Koosolekute külastamine on hääl. Hiljuti on otsinud 3 hinge päästmist. Sõdurid võitlevad hästi vabas õhus.

Trööstimas voodis lamavaid.

Tartu. (Ensign ja proua Granholm ja ltn. Mueeskant.) Keegi vaene naine, kes oli surnud lamava voodis mõned kuud, oli väga kurb, sest ta ei võinud võtta osa võimalikest koosolekuid, kuna Armee tõi jumalateenistuse tema juure — siäl hoovis peeti koosolekut, mille läbi vanake oli rõõmstatud.

Alati avatud ukas.

Valga ja Puka. (Ensign Granholm külastas neid kohti hiljuti, kuigi tõlgita, kuid ta teatab, et Issand aitas teda imelikult. Valgas sunniti temale pääle, et ta füüriks saali ja peaks siäl koosolekuid korrapäraseel. Pukas võttis koosolekust oma enam kui 300 inimest. Me usume, et Jumal leiab teed Armeele töötamiseks neis kohtades.

84 otsijat pääle kongressi.

Riia 1. (Ensign Pettersson ja ltn. Sillis). Issand on aidanud meid erilisel teel, ja meie täname teda nende eest, kes otsinud päästmist ja sügavamale saamist võimalikuks elus. Koosolekuid külastatakse hästi. Ühel vabaõhu koosolekul alandas ennast keegi mees trummi juure ja otsis päästmist.

Riia meriääre külastamine „Sõjahüüdedega“.

Riia 4. Ltn. Bredik teatab, et koosolekuid külastatakse hästi. Hiljuti külastasid nad Riia meriäärseid kohti „Sõjahüüdedega“. Sõdurid ja allõhviterid teevad oma paremat teenistuses.

Ohviterid teritatud eelpostis.

Lihavi. (Kap. Piimeister ja ltn. Treigut.) Ohviterid külastasid kohti väljaspool oma linna, kus võeti nende vastu erilise lahusega. Keegi naine oli väga lahke ja valmistas neile erioota vooditaga, kuhu nad võivad minna igal korral.

RAHVUSVAHELISI UUDISEID.

Saksamaa. Sääll töötab Päästearmee haru, mis võitleb enesetapmise vastu. Sinna büroosse saadeti kiri, milles oli öeldud, et kirjutaja on haige ja väsinud elust ning tahab võtta oma elu. Oli saadetud kaks artiklit, mis pidi minema trükki, ja selle vastu pidi olema Päästearmee hääks. Ohviterid otsisid sarnast inimest alakirjutatud nime järele, kuid kuskil ei olnud temast jälgi. Looes, et ta ehk ei ole tähtnud oma kavatsust, kuulutati temast „Sõjahüüsus.“ Mees oli lasknud küll kuuli revolviirist, kuid ei tabanud, ja teised tulid ja päästasid ta. Ta tuli otsima nõu Päästearmee, kus ohviterid andis temale lehe. Ta leidis kuulutuse ja imestas väga mõeldes, et siin otsitakse teda. Hiljem nägi teda ohviteri, kes saanud kirja, ja selgus, et see oligi otsitav mees. Ta viidi enesetapmissaavasse büroosse, kust teda saadeti Päästearmee, päästekoju.

Rootsi. Valmistatakse mootorilaeva, mida tahetakse tarvitada päästamisööli mereäärtes väikestes küllades, kuhu ei saa liigi teisel teel. Laev, mis ehitatud komandöri Charles Richti nõuande järele, sisaldab ohviterite korteri ja väikese koosolekusaali. Keegi kogunud väljaohviteri, kes oli kord kalur, on palunud, et tema võiks otsida sel teel kalurite ja nende perekondade päästmist.

Kanada. Seitseteist haigeravitsejat said oma diplomid ja rinnamärki, sest nad lõpetasid oma kolinamäestase

õpetuse Armee, mida peeti Windsor Pattersoni kolledži auditooriumis.

Seitsesteist haigeravitsejat, kõik luumivalges univormis, seisis platvormil ja külsid, kuidas neid teritivat ja kuidas neile sooviti õnne oma elufeliasande täitmisel.

Ida-Aafrika. Territooriumi kümneanda aastapäeva pühitsemine. See aastal pühitseti kümneanda aastat sellest, kui Armee algas oma tööd Kenya. Territoriaal-komandöri lause motto: „Kiitus, pälve, edu.“ Aasta sisaldab isearalklike änuandimisi — enesearalgalamis- ja loikusnädal, noorte päev, kõigi tsentrumite sisekirjutamine, kongress, Asutaja päev ja edu sõjakäik.

Edu näiteks: Territoriaal-komandöri võttis vastu Mombasa's 41 nekirviti 44 sõdurit oma hilisel küllaskäigul. „Sõjahüü“ müük edeneb. Vangivanglitsus on annud luua saata igal kuul 100 eksemplari vangiüle Nairobi, Kisumus ja Mobasas.

Burma. Piiskoop Rangoonis välendas oma tänu raamatu eest „Jumal vaeste seas“ järgmistele sõnadega: „Mulle meeldib see väga, sellepärast, et nii palju inimesi räägivad ümberõnnisest, mis on tõsine ja praktiline, kui vanale ajale kuuluvale, mis on tänapäev ainult surnud sõna. Kuid see on raamat, mis on tänapäeviliselt täis Jumala väge, mis võib muuta mhi ja naisi.“

Territooriumi uudiseid.

Territoriaal-komandör.

Kolonel on tulnud tagasi oma kasulikult pühkusest. Sel ajal, kui ta oli Londonis, oli tal võimalus rääkida kindraliga ja rahvusvahelise sekretäriaga tähtsate asjade üle töö suhtes siin territooriumis.

Samaritiinlased.

Seda tööd viiakse edasi iga meie ohviteri poolt mitte ainult talvel, vaid kogu aasta läbi. On alalisel teel, kuid nõuavad abi kodustes raskustes, haiguses ja igapäevase elu küsimustes. Meie ohviteride külastamine toob palju rõõmu vanadele.

Korpuse kadettide pühapäev.

Seda peeti igas korpuses meie territooriumis, ja pääle selle on tulnud palju uusi, kes tahavad saada kadettideks. Meie korpuse kadetid

Vabaõhu koosolekud hinnatud.

Vindavi. (Ltn. Gutsmit ja ltn. Steffenhagen). Sõjakäik vabas õhus läheb edasi ja suur hulk võtab osa neist. Meie peame lippu lehvimas Jumala ja Armee eest.

Uued juhatajad teritivatud.

Valmiera. (Envoy ja proua Puditrits.) Seltsilised olid väga kurvad ja kahetsesid väga, kui laskusid kapten Liepni ja leitnant Birnzie, kes töötanud siäl hüüktest aega, kuid väga edukalt. Nüüd koguvad seltsilised enidat tublisti oma uute juhatajate ümber ja töötavad isearanis vabas õhus.

Seistes Kristuse eest.

Talsi. „Korpuse kadett Brinkman on väga andunud teenistuses“, teatab ensain Vietniek. Tä müüb iga „Sõjahüü“ numbrit 70—100 eksemplari, leides „suurt vastarindlust.“ Ühes kõrtsis peksit teda keegi mees. Kee-

annavad hääd teenistust mitmesugustes korpusesõodes, kuid meie tahame enam noori inimesi, kes võtavad osa sellest isearalklist õpetusest teenistuse hääks. Rääkige selle üle oma korpuse ohviteridega.

Briti laevade küllaskäik Riiga.

Briti sõjalaevadel oli leida Kaks salvasionisti — madrust, ja üldsekretäri oli väga hääl, kui ta kuulis laeva ohviteri rääkimas hääd nende üle. Neil mõlemal oli võimalik võtta osa koosolekult Riia 1. Laevakomandöri andis erilise loa Riia päästeohviteridele laeva külastamiseks sel ajal, kui ei lubatud ühtki laevale. Keegi ohviter oli eriti lahke ja hiljem saime teada, et tema vanaemad ja kõik tema perekonna liikmed on salvasionistid, tema üksik nende seas oli erand.

Tegelik külastamine.

Tukum. Ensign Vietniek teatab sellest, kui palju hinnatakse külastamist, kus ta võib aidata võimalikeks asiis. Hääd koosolekut on peetud Talsi linnas. Tä külastas ka ensain Bekuriga Kemert, kus nad müüsid „Sõjahüüde“.

Palutakse selle lehe lugejate palveid, et Jumal õnnistaks neid, kes juhatavad seda ja trükitud artikleid.

Peaks keegi lugejast olema raskustes, mis ühenduses nende võimaliku seisnukorraga Jumala ees, või kui on mõni muu raskus, mille igatsetakse abi, soovitame kirjutada territooriumi komandöri, kolonel-leitnant Gordon Simpsonile, address: Riga, Matisa iela 18, dz. 6.

Kõigele ühendusele võib vaadata usaldusrikkalt.

Rahvusvahelisest keskkohast.

Kindral. Juuni alul pöörasid kindral ja proua Higgrins tagasi oma pikalt, kuid edukalt teekäigult Põhja-Ameerika ühisriiges. Kindral leidis sellel suurel maal, kus töö on hästi levitud, suuri võimalusi tulevikuks. 25. juunil ta käsutas komandöri Jeffries'i uneks Briti komandöriks ja juulil kuus juhatab ta suurt rahvuslikku muusika- ja lauluühust ning juhib koosolekuid Suur-Britannia muusikantidele Londonis.

Käsituste muudatused.

Kindral on annud lahukimiskäsituse komandöri Hurrenile (Briti komandöri), kes puhkab enne, kui ta võtab enesele uue tähtsa ülesande: komandöri Jeffries'ile (Rahvusvahelise sõjakooli juhataja), kes töötab edasi kui Briti komandöri. Komandöri de Groot (territoriaal-komandöri Lõuna-Aafrikas) on käsitatud Hollandi Ida-India komandöriks.

Suvised kongressid Euroopas.

Neid juhatavad: kindral Berliinis, staabiülem (komandöri Mapp) Soomes, Norras ja Hollandis ja rahvusvahelise sekretäri (komandöri Sowton) Taanis ja Rootsis.

PÄÄSTEARMEE PÕHISEADUS.

Staabiülem, Rahvusvaheline Pääkorter, London, andis välja järgmise teadaande:

Neljapäeval, 30. aprillil 1931 parlamendi alamkoha komitee kuulutas välja oma otsuse seaduseelõnu üle, mis on esindatud parlamendis kindrali poolt Armee kasuks.

Komitee kinnitas soovitud määruse tulevikus kindralite valimise suhtes ülemõukogu poolt ja samuti Briti ja Põhja-Iiri varanduse hooldamise kohta tulevikus hooldatakse volinukude ühingu poolt selle asemel, et see sünnib isiklikult kindrali nimel. Need on kaks määrust, millel on suur huvi ja tähtsus mitte ainult meie, seepool Armeele, vaid ka laenukohtadele.

Mis puutub kindralite sunduslikult ametist tagasastamise vanaduse kindlaksmääramist ja vahemeste nõukogu asutamist, arwab komitee, et need kaks asjat on paremini lahendatavad sisemiste korralduste abil Armee endas. Eelnõu on kolmandat korda arutusele parlamendi alamkoha ja tuleb ülemkoha läbiastamiseks.

PÄÄSTEARMEE EELNÕU vastu võetud Briti alamkoha poolt.

Päästearmee eelnõu, millele on juhitud tähelepanu ülal, jõudis 18. mail oma lõpustamise alamkoha. Eelnõu oli arutusele ja läbirääkimistest võtsid osa alamkoha kõikide erakondade liikmed, ja pääle liige kolmunnisliit arupidamist asja üle, eelnõu läks läbi 221 häällega 31 vastu.

Eelnõu, nagu juba tähendatud, tuleb veel arutusele parlamendi ülemkoha.

1.

1. Kõigud elumereal usulevaga; kardad, et sa lainetesse pead vajuma — arva kokku õnnistused — näha saad: kindlasti veel Jeesus tormi vaigistab.

Koor: Arva kokku õnnistused sa, kindlas usus, suure hoolega. Arva kokku kõik, mis Jumal tein'd; ja Ta armastusest imetlema pead.

2. Kõnnid kurbuses ja mures — rõhutud, tundub rist nii raske, oled koormatud. Arva kokku õnnistused, mis sa saan'd — rõõmpisarad siis silmist voolavad.

3. Kui sa näed, kui teised vara koguvad, meeles pen, et Jeesuselt sa kõike saad. Vaikselts arva õnnistused — kindlasti tea: keegi taeva kaduvusega ei saa.

4. Kui sa kohtad varjudega eluteel, looda Päästjale, siis rõõmsaks saab su meel. Arva siis ka õnnistused hoolega — koju, rahuriiki, kord sind kannab Ta.

2.

I. M. 126.

1. Kui kohtame, kõik küsivad: „Mis on uut? Mis on uut? Mis täna päevaküsimus? Mis on uut? Mis on uut?“ Mul palju uudist kõnelda, Mu Päästja tegi kõike hääks Ja põrgust, surmast võidu sai. See on uus, see on uus.

2. Tall suri ristil Kolgatal, Uudis see, uudis see. Maailma patust lunastas, Uudis see, uudis see. Me eest Ta ennast alandas, Verd valades nii kannatas, Nüüd surmast üles tõusnud Ta, Uudis see, uudis see.

3. Ta tegu kõiki elustab, See on uus, see on uus. Ja paljud Päästjat leidnud on, See on uus, see on uus. Neil hinged tules puhastud. Nad kiitust Talle laulavad Ja tema surmast laotavad, See on uus, see on uus.

3.

R. M. 245.

1. Vaata, patune, valgus auline Säärab ristist vastu sul. Kui Ta kannatas, voolas ristist päält Veri, mis meid puhtaks teeb.

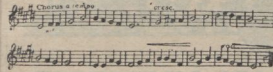
Koor: ;: Tule sa:; Jeesus seisab kutsudes. Sinu pärast Ta raskelt kannatas. Siiski võtab Ta vastu veel sind.

2. Ösel pimedas palus haledalt: „Sündku Isa tahtmine!“ Tema pale pääl verehigi sääl Nõretas Getsemanes.

3. Jeesus seisab nüüd raskes haavades. Kuule, Tema kutsub sind: „Hing! — end andsin ma sinu pärast ka, Anna südant praegu sa!“

4. Tule rutates, palu südamest, Oma patud tunnista. Tema jalge ees hingest paludes Leid andeksandmist sa.

KOOR KÄSOLEVAKS KUUKS.

Üht lüet tean, sääl patud pestud kõik; üht paiku tean, sääl õo on päevaks saanud.

Koormad on võetud, pime valgust näeb, sest on imetgev vägi ses vere Kolgatali.

KOORID:

1. Päästija, Päästija, armastab, otsib mind, leiab mind, kannab mind armuga.

2. Võitu, võitu, vereväes on võitu, võitu, võitu, Talle vere sees. Meiega on Jumal, imejoud on Temal; sõnakuulelikud saavad võidule.

3. On's ka hiilgavaid tähti mu krooni sees sääl, kui kõik võitlused lõppenud siin?

Hulk ohvitseri kongressil komandör Whatmore'ega ja Daani muusikakooriga.

„Sõjahüüd“

nr. 23. Juuni 1931.

Välja antud:

Tallinna I 750 eks.

„ II 525 „

Tartu 400 „

AUNIMESTIK:

Ohvitserid:

Ltn. H. Elmänn 65 eks. Ltn. S. Mueseant 50 eks., adjutant E. Molin 35 eks.

Allohviterid ja sõdurid:

Tallinna I korpus:

Sõdur Arthur Tuisk 50 eks., sõd. Vambola Lubi 50 eks., sõd. Emelie Nieman 41 eks., nekruut Kaarl Dunkel 35 eks., seers. Juulia Kanter 30 eks., sõdur Poodosia Leeman 29 eks., sõd. Maria Ernits 27 eks., korpusekadet Robert Raudkivi 25 eks., sõd. Alide Matveus 35 eks., sõd. Eiva Vikman 35 eks., sõdur Liisa Krikman 28 eks.

Tallinna II korpus.

Nek. E. Roop 100 eks., nek. H. Jann 50 eks., sõd. A. Liin 45 eks., nek. L. Taling 37 eks., sõd. A. Reisman 35 eks., nek. H. Panso 32 eks., sõd. H. Kirsipuu 25 eks.

Tartu korpus.

Sõdur E. Jack 38 eks., sõdur P. Lokk 25 eks.

Kas neid hingesid, keda ma võitnud siin teel,

kodurannal ka tereta võin?

4. Üles too! Üles too!

Rohkem too! Rohkem too!

Lase täita nõu, jah ileni,

sest vett on kõigil küllalt — joo!

5. ;: Teha, kuis tahad Sa ;:

ülevaim mul rõõm,

mis pakub maa,

on teha, kuis tahad Sa!

TERRITORIAAL-KOMANDÖRI

kolonel Gordon Sestsoni kütä-käik Eestisse.

August 1. Tallinn II kl. 8 õhtul.

August 2. Tallinn I kl. 10 homm.

kl. 7 õhtul.

Jumalagajatu koosolekud adj. ja pr. Molinine.

August 3. Tartu, 7.30 p. l.

Üksikasjad kohalikes kuulutustes.

ABIANDVA KÄE ARMEE.

Keegi mees hulkus metsas mötlega, et võtta oma elu. Siiski ta põrnas ümber ja tuli tagasi linnas, kus ta mõõdus Armees saalist ja otsustas minna sisse, mida tegigi. Ohvitser rääkis temaga, kuni ta jutustas viimaks kogu oma loo — joomine oli viinud teda alla. Selle asemel, et võtta oma elu, otsis ta päästmist. Ta vana inimene suri, ja elama hakkas uus inimene Kristuses. Ta ootab endä vastuvõtmist nekruutiks.

*

Keegi teine joodik peatas Armees ohvitseri tänaval, sest ta tahtis rääkida midagi enese üle. Lõpuks läksid nad ühiselt Armees saali, kus nad palusid üheskoos. Päale seda läks ohvitser ühes temaga koju, kust ta sai teada, et mees oli anund ära kõik oma paremad riided. Ohvitseril oli võimalus lepitada teda oma naisega.

*

Üks meie sõdureid aitas kedagi haiget naist, kes oli haige kogu talve ja on nüüd parem, kuid siiski on võimatu käimiseks. Korpuse ohvitser külastas teda ja kuulis, et ta on väga kurb, sest arvas — Jumal nufleivat teda, sellepärast, et ta kanal ajal ei ole võtnud osa kirikuteenistust. Ohvitser näitas talle piibli tõdesid ja andis nõu perekonna palvetalari ehitamiseks oma kodu. Hiljem leidis ohvitser teda väga õnnelikkuna, ja näine tunnistas rõõmusest ja rahust oma hingest. Tal oli ka võimalus võtta osa koosolekust, mida peeti tema õues.

P'A'ASTEARMEE

Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a
Tallinna II korpus Vaksali puist. 8-a
Tartu korpus Tähe tä. 124, Tartu

Koosolekute aeg:

Pühapäev: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7.
Arip: teisip., neljapäev ja laup. kl. ¼8.

Pühapäevakool iga pühapäev kl. ¼1 p.
Vabaõhukoosolekud Tallinnas suvekuudel:

pühapäeviti kl. 4 p. l. Kadriorus, teisipäeviti kl. 7 p. l. Kaasani platsil, neljapäeviti kl. 7 p. l. Rannavärava mäel.

pühapäeviti kell ¼4 p. l. Nõmmel, Mustamäe all, laupäeviti kell 7 õht. Pelgulinnas Kolde puisteteel.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Püüblektsid juulis.

Neemia.

K. 1. 6: 1—9 N. 16 1: 1—9
N. 2. 6: 10—19 R. 17. 1: 10—16
R. 3. 7: 1—6 I. 18. 1: 17—25
L. 4. 8: 1—8

Juuda.

P. 5. 8: 9—18 P. 19. 1: 1—9
E. 6. 9: 1—12 E. 20. 1: 10—19
T. 7. 9: 13—21 T. 21. 1: 20—33
K. 8. 9: 22—29 K. 22. 2: 1—9
N. 9. 9: 30—38 N. 23. 2: 10—22
R. 10. 10: 23—31 R. 24. 3: 1—12
L. 11. 12: 26—32 L. 25. 3: 13—26

Õpetuse sõn.

P. 26 3: 27—35
E. 13. 13: 1—9 E. 27. 4: 1—9
T. 14. 13: 10—19 T. 28. 4: 10—18
K. 15. 13: 20—31 K. 29. 4: 19—27
N. 30. 6: 1—11
R. 31. 6: 12—22

PALVEAINED.

Juuni 5. Muusikandid ja lauljad.

„ 12. Rahvad kaugel põhjas ja lõunas.

„ 19. Elupäaste skandid, gaardid, päikesekiired.

„ 26. Meie kandidaadid ja korpuse kadetid.